31977L0539

NÕUKOGU DIREKTIIV,

28. juuni 1977,

mootorsõidukite ja nende haagiste tagurdustulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

(77/539/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([2])

ning arvestades, et:

tehnilised nõuded, millele mootorsõidukid peavad siseriiklike õigusaktide kohaselt vastama, kehtivad muu hulgas ka mootorsõidukite tagurdustulelaternate kohta;

kõnealused nõuded on liikmesriigiti erinevad; seetõttu on vaja, et kõik liikmesriigid võtaksid lisaks olemasolevatele eeskirjadele või nende asemel vastu ühesugused nõuded, et eelkõige oleks võimalik iga sõidukiliigi suhtes rakendada nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivis 70/156/EMÜ (mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ([3]) ettenähtud EMÜ tüübikinnitusmenetlust;

direktiivis 76/756/EMÜ ([4]) sätestas nõukogu mootorsõidukite ja nende haagiste valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamise ühised nõuded;

tagurdustulelaternate ühtlustatud tüübikinnitusmenetlus võimaldab igal liikmesriigil kontrollida vastavust ühistele konstruktsiooni- ja katsetamisnõuetele ning teatada teistele liikmesriikidele kontrollimise tulemustest, saates nendele iga tagurdustulelaterna tüübi osa tüübikinnitustunnistuse koopia; osa EMÜ tüübikinnitusmärgi kinnitamine kõigile tüübikinnitusnõuete kohaselt valmistatud tagurdustulelaternatele välistab kõnealuste tagurdustulelaternate kontrollimise vajaduse teistes liikmesriikides;

on soovitatav arvesse võtta tehnilisi nõudeid, mis on vastu võetud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjas nr 23 (Mootorsõidukite ja nende haagiste tagurdustulelaternate kinnitamise ühtsed sätted), ([5]) mis on lisatud 20. märtsi 1958. aasta kokkuleppele mootorsõidukite seadmete ja osade tüübikinnituse ja selle vastastikuse tunnustamise ühtsete tingimuste vastuvõtmise kohta;

mootorsõidukeid käsitlevate siseriiklike õigusaktide ühtlustamine eeldab iga liikmesriigi territooriumil ühiste nõuete kohaselt tehtud katsetuste vastastikust tunnustamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Iga liikmesriik annab osa EMÜ tüübikinnituse mis tahes tagurdustulelaterna tüübile, mis vastab 0, II, III ja IV lisas ettenähtud konstruktsiooni- ja katsetamisnõuetele.

2. Osa EMÜ tüübikinnituse andnud liikmesriik võtab vajaduse korral koostöös teiste liikmesriikide pädevate asutustega vajalikud meetmed, et kontrollida tootmisnäidiste vastavust kinnitatud tüübile selleks vajalikus ulatuses. Selline kontroll piirdub pisteliste kontrollimistega.

([1]) EÜT C 118, 16.5.1977, lk 29.
([2]) EÜT C 114, 11.5.1977, lk 3.
([3]) EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1.
([4]) EÜT L 262, 27.9.1976, lk 1.

([5]) Euroopa Majanduskomisjoni dokument E/ECE/324/E/ECE/-TRANS/505/Rev. 1/Add 22, 20.8.1971.

Artikkel 2

Liikmesriigid annavad iga nende poolt artikli 1 kohaselt kinnitatud tagurdustulelaterna tüübi tootjale või tootja volitatud esindajale II lisas osutatud näidisele vastava osa EMÜ tüübikinnitusmärgi.

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et välistada märkide kasutamine, mis võivad tekitada segadust artikli 1 kohaselt tüübikinnituse saanud tagurdustulelaternate ja muude seadmete vahel.

Artikkel 3

1. Ükski liikmesriik ei tohi tagurdustulelaternate turuleviimist nende ehituse või toimimisviisi tõttu keelata, kui nendel on osa EMÜ tüübikinnitusmärk.

2. Sellest olenemata võib liikmesriiki keelata selliste osa EMÜ tüübikinnitusmärgiga tagurdustulelaternate turuleviimise, mis korduvalt ei vasta kinnitatud tüübile.

Kõnesolev liikmesriik teatab viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile võetud meetmetest ja põhjendab oma otsust.

Artikkel 4

Iga liikmesriigi pädevad asutused saadavad ühe kuu jooksul muude liikmesriikide pädevatele asutustele I lisas esitatud näidise kohase osa tüübikinnitustunnistuse koopia iga tagurdustulelaterna tüübi kohta, millele nad tüübikinnituse annavad või mille puhul nad tüübikinnituse andmisest keelduvad.

Artikkel 5

1. Kui osa EMÜ tüübikinnituse andnud liikmesriik leiab, et teatav hulk samasugust osa tüübikinnitusmärki kandvaid tagurdustulelaternaid ei vasta tema poolt kinnitatud tüübile, siis võtab see liikmesriik vajalikud meetmed tagamaks, et tootmisnäidised vastaksid kinnitatud tüübile. Kõnealuse liikmesriigi pädevad asutused informeerivad teiste liikmesriikide pädevaid asutusi võetud meetmetest, mis korduva nõuetest kõrvalekaldumise puhul võivad viia kuni osa EMÜ tüübikinnituse tühistamiseni. Nimetatud liikmesriigi asutused, olles saanud teise liikmesriigi pädevatelt asutustelt nõuetest kõrvalekaldumise teate, võtavad samasugused meetmed.

2. Liikmesriikide pädevad asutused informeerivad üksteist ühe kuu jooksul igast osa EMÜ tüübikinnituse tühistamisest ja selle meetme põhjustest.

Artikkel 6

Iga käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätete kohane otsus tagurdustulelaternale tüübikinnituse andmisest keeldumise või tagurdustulelaterna tüübikinnituse tühistamise või selle turuleviimise või kasutamise keelamise kohta peab sisaldama üksikasjalikke põhjendusi. Sellistest otsustest teatatakse asjaomasele osapoolele ning samal ajal informeeritakse teda abinõudest, mis liikmesriikides kehtivate seaduste alusel on tema käsutuses ning selliste abinõude kasutamise tähtaegadest.

Artikkel 7

Ükski liikmesriik ei tohi keelduda sõidukile EMÜ või siseriiklikku tüübikinnituse andmisest selle tagurdustulelaternatega seotud põhjustel, kui nendel on osa EMÜ tüübikinnitusmärk ning need on kinnitatud direktiivis 76/756/EMÜ ettenähtud nõuete kohaselt.

Artikkel 8

Ükski liikmesriik ei tohi sõiduki müügist, registreerimisest, kasutuselevõtmisest või kasutamisest keelduda või seda keelata sõiduki tagurdustulelaternatega seotud põhjustel, kui tagurdustulelaternatel on osa EMÜ tüübikinnitusmärk ning need on kinnitatud direktiivis 76/756/EMÜ ettenähtud nõuete kohaselt.

Artikkel 9

Käesolevas direktiivis tähendab “sõiduk” teedel kasutamiseks mõeldud, kerega või kereta, vähemalt neljarattalist mootorsõidukit, mille valmistajakiirus on üle 25 km/h, ja selle haagiseid, v.a rööbastel liikuvad sõidukid, põllutöötraktorid ja -masinad ning muud töösõidukid.

Artikkel 10

Muudatused, mis on vajalikud lisades esitatud nõuete kohandamiseks tehnika arenguga, võetakse vastu direktiivi 70/156/EMÜ artiklis 13 ettenähtud korras.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid 18 kuu jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide tekst edastatakse komisjonile.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 28. juuni 1977

Nõukogu nimel
eesistuja
W. RODGERS

LISADE LOETELU

0 LISA: ([1])	Mõisted, üldised nõuded, valgustugevus, katsetusmetoodika, valguse värvus, toodete vastavus kinnitatud tüübile
I LISA:	Osa EMÜ tüübikinnitustunnistuse näidis
II LISA:	Osa EMÜ tüübikinnitus- ja märgistamisnõuded
III LISA: ([1])	Fotomeetrilised mõõtmised
IV LISA: ([1])	Valguse värvus, trikromaatilised koordinaadid

([1]) Käesoleva lisa tehnilised nõuded vastavad Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjas nr 23 esitatud tehnilistele nõuetele. Eelkõige on sama osade jaotus. Seetõttu on eeskirjas nr 23 esineva, kuid käesolevas direktiivis puuduva jao number esitatud sulgudes.

0 LISA

MÕISTED, ÜLDISED NÕUDED, VALGUSTUGEVUS, KATSETUSMETOODIKA, VALGUSE VÄRVUS, TOODETE VASTAVUS KINNITATUD TÜÜBILE

1. MÕISTED

1.1. *Tagurdustulelatern* – latern, mida kasutatakse tee valgustamiseks sõiduki taga ning teiste teekasutajate hoiatamiseks, et sõiduk tagurdab või alustab tagurdamist.

1.2. *Nulltelg* – valgussignaalile iseloomulik telg, mille määrab kindlaks tootja ning mida kasutatakse võrdlussuunana (H = 0º, V = 0º) fotomeetrilistel mõõtmistel ning laterna kinnitamisel sõidukile.

1.3. *Nullkese* – lõikepunkt nulltelje ja välise valgustava pinna vahel. Selle määrab kindlaks laterna tootja.

1.4. *Tagurdustulelaterna tüüp* – tagurdustulelaternad, mis ei erine üksteisest järgmiste oluliste tunnuste poolest:

1.4.1. kaubanimi või kaubamärk;

1.4.2. optilise süsteemi karakteristikud;

1.4.3. täiendavad osad, mis võivad peegeldumise, murdumise või neeldumise kaudu muuta optilist toimet;

1.4.4. hõõglambi tüüp.

(2.)

(3.)

(4.)

5. ÜLDISED NÕUDED

5.1. Iga II lisa punktis 1.2.3 nimetatud näidis peab vastama käesoleva direktiivi jagudes esitatud nõuetele.

5.2. Tagurdustulelaternad peavad olema projekteeritud ja ehitatud nii, et tavapärastes tingimustes, olenemata võimalikust vibratsioonist kasutamise ajal, oleks kindlustatud nende nõuetekohane toimimine ja käesolevas direktiivis ettenähtud karakteristikute säilimine.

6. VALGUSTUGEVUS

6.1. Kummagi II lisa punktis 1.2.3 nimetatud näidise valgustugevus ei tohi olla allpool esitatud valgustugevuse miinimumväärtusest väiksem ega valgustugevuse maksimumväärtusest suurem ning seda mõõdetakse nulltelje suhtes allpool esitatud suundades (väljendatuna nulltelje kraadides).

6.2. Valgustugevus telgede vahel ei tohi olla alla 80 cd.

6.3. Valgustugevus kõigis nähtavates suundades ei tohi olla:

— üle 300 cd horisontaaltasandil või suundades selle kohal;

— üle 600 cd suundades horisontaaltasandist allpool.

6.4. Kõigis muudes III lisas esitatud mõõtmissuundades peab valgustugevus vastama vähemalt kõnealuses lisas kindlaksmääratud valgustugevuse miinimumväärtustele.

7. KATSETUSMETOODIKA

Kõik mõõtmised tehakse tagurdustulelaterna jaoks mõeldud tüüpi värvitu standardhõõglambiga, mis on reguleeritud nii, et tekiks sellist tüüpi hõõglampidele ettenähtud tavapärane valgusvoog.

8. VALGUSE VÄRVUS

Valguse värvus peab olema valge. Kahtluse korral võib värvust kontrollida IV lisas esitatud valge värvuse määratluse põhjal.

9. TOODETE VASTAVUS KINNITATUD TÜÜBILE

Iga osa EMÜ tüübikinnitusmärgiga tagurdustulelatern peab vastama kinnitatud tüübile ning 6. ja 8. jaos kindlaksmääratud fotomeetrilistele tingimustele. Sellest olenemata võib seeriatootmisest juhuslikult valitud tagurdustulelaterna poolt kiiratava valguse minimaalse tugevusega (mõõdetuna 7. jaos nimetatud standardhõõglambiga) seotud nõudeid piirata igas asjakohases suunas kuni 80 % punktis 6 esitatud miinimumväärtusest.

(10.)

(11.)

I LISA

OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUSTUNNISTUSE NÄIDIS

[Suurim formaat: A4 (210 × 297 mm)]

Ametiasutuse nimetus

Teade tagurdustulelaterna tüübile osa EMÜ tüübikinnituse andmise, andmisest keeldumise või tühistamise kohta

Osa tüübikinnitus nr .....

1. Tagurdustulelaterna tüüp .....
2. Hõõglambi tüüp/hõõglampide tüübid .....
3. Tagurdustulelaterna kaubanimi või kaubamärk .....
4. Tootja nimi ja aadress .....
5. Tootja volitatud esindaja nimi ja aadress (vajaduse korral) .....

   .....
6. Osa EMÜ tüübikinnituse saamiseks esitamise kuupäev .....
7. Osa EMÜ tüübikinnituse katsetused teinud tehniline talitus .....

   .....
8. Tehnilise talituse aruande kuupäev .....
9. Tehnilise talituse aruande number .....
10. Osa EMÜ tüübikinnituse andmise/andmisest keeldumise/tühistamise kuupäev ([1]).....
11. Ühine osa EMÜ tüübikinnitus, antud II lisa punkti 3.3 alusel mitmest laternast koosnevale valgustus- ja valgussignaalseadmele, eelkõige .....
12. Ühise osa EMÜ tüübikinnituse andmise, andmisest keeldumise/tühistamise kuupäev ([1]).....
13. Koht .....
14. Kuupäev .....
15. Allkiri .....
16. Käesolevale on lisatud joonis nr, millel on geomeetriliselt esitatud tagurdustulelaterna sõidukile paigaldamise asend ning tagurdustulelaterna nulltelg ja nullkese.
17. Märkused .....

    .....

([1]) Mittevajalik läbi kriipsutada.

II LISA

OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUS- JA MÄRGISTAMISNÕUDED

1. OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE

1.1. Osa EMÜ tüübikinnitustaotluse esitab kaubanime või -märgi omanik või omaniku volitatud esindaja.

1.2. Iga tagurdustulelaterna tüübi taotlusega kaasneb:

1.2.1. tehniliste nõuete lühikirjeldus, milles nimetatakse eelkõige seadme jaoks ettenähtud hõõglambi tüüp või hõõglampide tüübid, mis peavad vastama Rahvusvahelise Elektrotehnikakomisjoni (IEC) nõuetele;

1.2.2. piisavalt üksikasjalikud joonised (kolmes eksemplaris), mis võimaldavad kindlaks määrata tagurdustulelaterna tüübi ning millel on geomeetriliselt kujutatud tagurdustulelaterna sõidukile paigaldamise asend, katsetustes nullteljeks võetav vaatlustelg (horisontaalnurk H = 0º, vertikaalnurk V = 0º) ning punkt, mis kõnealustes katsetustes võetakse nullkeskmeks;

1.2.3. kaks näidist.

2. MÄRGISTUS

2.1. Osa EMÜ tüübikinnituse saamiseks esitatud tagurdustulelaterna tüübi näidistel peab olema:

2.1.1. taotleja kaubanimi või kaubamärk, mis peab olema selgesti loetav ja kustumatu;

2.1.2. selgesti loetavad ja kustumiskindlad märgised, mis tähistavad ettenähtud hõõglambi tüüpi või hõõglampide tüüpe;

2.1.3. vajaduse korral klaaside ülemisele osale horisontaalselt märgitud sõna "TOP", et vältida vigu tagurdustulelaterna paigaldamisel sõidukile;

2.1.4. piisava suurusega ala osa EMÜ tüübikinnitusmärgi ja 4. jaos ettenähtud lisatähiste jaoks; kõnealune ala esitatakse ka punktis 1.2.2 mainitud joonistel.

3. OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUS

3.1. Kui kaks punkti 1 kohaselt esitatud näidist vastavad 0, II, III ja IV lisas esitatud tingimustele, siis antakse osa EMÜ tüübikinnitus ja määratakse osa tüübikinnitusnumber.

3.2. Seda numbrit ei anta ühelegi teisele tagurdustulelaterna tüübile.

3.3. Kui osa EMÜ tüübikinnitust taotletakse tagurdustulelaternast ja muudest laternatest koosnevale valgustus- ja valgussignaalseadme tüübile, siis võib välja anda ühise osa EMÜ tüübikinnitusmärgi tingimusel, et tagurdustulelatern vastab käesolevas direktiivis ettenähtud nõuetele ning iga latern kui selle valgustus- ja valgussignaalseadme osa, millele taotletakse osa EMÜ tüübikinnitust, vastab selle laterna suhtes kohaldatavas eridirektiivis ettenähtud nõuetele.

4. MÄRGID

4.1. Igal käesoleva direktiivi kohaselt kinnitatud tüübile vastaval tagurdustulelaternal peab olema osa EMÜ tüübikinnitusmärk.

4.2. Märk koosneb e-tähte ümbritsevast ristkülikust, millele järgneb/järgnevad osa tüübikinnituse andnud liikmesriigi number või eraldustäht/eraldustähed:

1 – Saksamaa,

2 – Prantsusmaa,

3 – Itaalia,

4 – Madalmaad,

6 – Belgia,

11 – Ühendkuningriik,

13 – Luksemburg,

18 – Taani,

IRL – Iirimaa.

Märgil peab olema ka osa EMÜ tüübikinnitusnumber, mis vastab kõnealusele tagurdustulelaterna tüübile väljastatud osa EMÜ tüübikinnitustunnistuse numbrile.

4.3. Osa EMÜ tüübikinnitusmärgile lisatakse tähis "AR".

4.4. Osa EMÜ tüübikinnitusmärk tuleb asetada mis tahes sobivale kohale e-tähte ümbritseva ristküliku lähedal.

4.5. Osa EMÜ tüübikinnitusmärk ja lisatähis kinnitatakse laterna klaasidele või ühele klaasidest nii, et need oleksid selgesti loetavad ja kustumatud ka siis, kui tagurdustulelatern on sõidukile paigaldatud.

4.6. Osa EMÜ tüübikinnitusmärgi näidis ja tähtedest A ja R koosnev lisatähis on esitatud liites.

4.7. Ühise osa EMÜ tüübikinnitusnumbri punkti 3.3 alusel väljastamise korral tagurdustulelaternast ja muudest laternatest koosnevale valgustus- ja valgussignaalseadme tüübile võib seadmele anda ühe osa EMÜ tüübikinnitusmärgi, mis koosneb:

— e-tähte ümbritsevast ristkülikust, millele järgneb/järgnevad osa tüübikinnituse andnud liikmesriigi eraldustäht/eraldustähed või number,

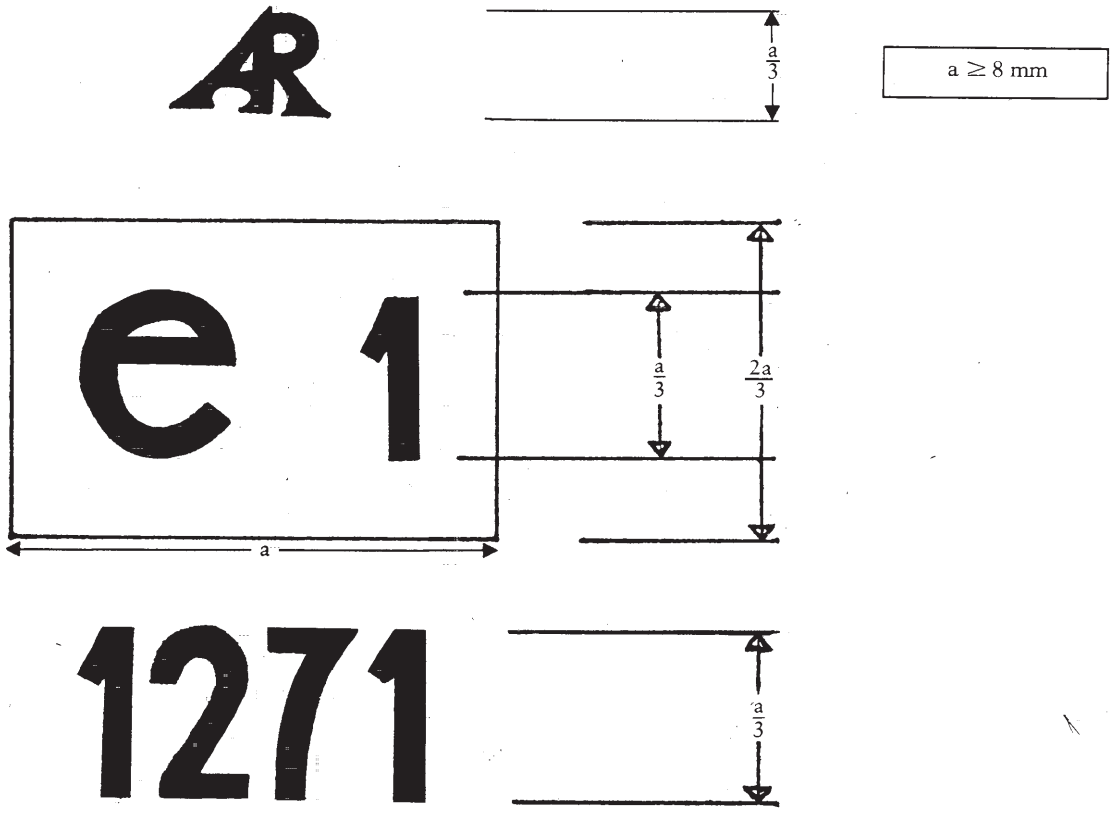
— osa EMÜ tüübikinnitusnumber,

— lisatähised, mis vastavad direktiividele, mille alusel osa EMÜ tüübikinnitus anti.

4.8. Kõnealuse märgi eri osade mõõtmed ei tohi olla väiksemad kui suurimad miinimummõõtmed, mis on üksikmärgistamiste puhul ette nähtud eridirektiivides, mille alusel osa EMÜ tüübikinnitus anti.

Lisa

Osa EMÜ tüübikinnitusmärgi näidis

Joonisel esitatud osa EMÜ tüübikinnitusmärgiga seade on tagurdustulelatern, mis on tüübikinnituse saanud Saksamaal (e 1) ja kannab numbrit 1271.

III LISA

FOTOMEETRILISED MÕÕTMISED

1. MÕÕTMISMEETODID

1.1. Fotomeetriliste mõõtmiste ajal tuleb kasutada asjakohast hajapeegeldumise vastast kaitset.

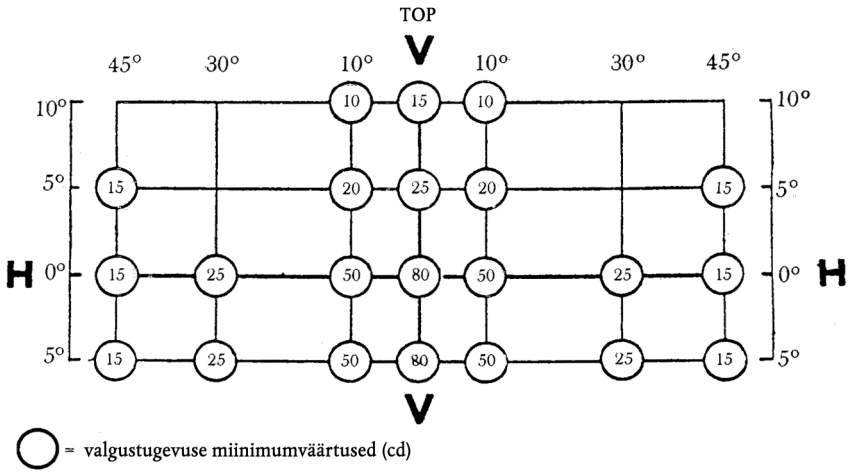
1.2. Mõõtmistulemustega seotud kahtluse korral tehakse mõõtmised järgmiste nõuete kohaselt:

1.2.1. mõõtmiskaugus peab olema selline, et saaks rakendada ruutjuureseadust;

1.2.2. mõõteseadme vastuvõtja nurgaava valguse nullkeskme poolt vaadatuna peab olema vahemikus 10'–1°;

1.2.3. teatava vaatlussuuna kohta ettenähtud valgustugevuse nõue on täidetud, kui see vastab suunale, mis erineb vaatlussuunast kuni 15'.

2. MÕÕTEPUNKTID VÄLJENDATUNA NULLTELJE NURGAKRAADIDES NING VALGUSTUGEVUSE MIINIMUMVÄÄRTUSED

2.1. Suunad H = 0° ja V = 0° vastavad nullteljele (mis, juhul kui latern on sõidukile paigaldatud, peab olema horisontaalne, paralleelne sõiduki pikisuunalise keskjoonega ning suunatud ettenähtud nähtavussuunda). See läbib nullkeskme. Tabelis esitatakse valgustugevuse miinimumväärtused cd eri mõõtmissuundades.

2.2. Kui laterna visuaalsel kontrollimisel ilmneb olulisi lokaalseid valgustugevuse kõikumisi, siis tuleb kontrollida, et kahe eespoolnimetatud suuna vahel mõõdetud valgustugevus ei moodustaks alla 50 % nende kahe mõõtmissuuna jaoks ette nähtud minimaalsest valgustugevusest.

IV LISA

VALGUSE VÄRVUS

TRIKROMAATILISED KOORDINAADID

VALGE:	sinise koordinaadi suunaline piirväärtus:	$x \geq 0{,}310$
	kollase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$x \leq 0{,}500$
	rohelise koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \leq 0{,}150 + 0{,}640\ x$
	rohelise koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \leq 0{,}440$
	purpurse koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \geq 0{,}050 + 0{,}750\ x$
	punase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \geq 0{,}382$

Nende kolorimeetriliste karakteristikute kontrollimiseks kasutatakse valgusallikat värvitemperatuuril 2 854 K, mis vastab Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) etalonvalgusallikale A.